

Polderbende verslag 22-3-26

Locatie: Gendtse Waard

We trappen het nieuwe groeiseizoen af op onze vertrouwde plek, namelijk bij het witte bruggetje van de Kaaksedam. Helaas hebben we 2 afmeldingen, maar alsnog een goed begin met 11 kinderen. In plaats van het gebruikelijke pad naar rechts te volgen gaan we linksaf, meteen de struin natuur in. Kitty neemt ons mee over een oude boomstronk naar de overkant van de wal. Onder de stronk is het aardig nat en modderig dus niet vallen of uitglijden!!! En ja hoor, wat gebeurt er?! Natte voeten voor Collin...

Enmaal alle kids op het droge lopen we verder. Daar worden gelijk al wat sporen gespot van de bever(s) en ook de grote grazers. In de poep vinden we natuurlijk van alles en Theo pluist dan ook een keutel uit met daarin allemaal kleine beestjes. Het krioelt er van! Aan de andere kant kijken we naar een grotere groep ganzen die ons zien en horen aankomen. Al gakkend over het water naar de “veilige” kant, want ja... wij zijn natuurlijk heeeel gevaarlijk! Er wordt gevraagd aan Bram welke ganzen het zijn. Er zijn twee soorten te zien; de Kolgans, die hier vooral in de winterdag aanwezig is, duidelijk herkenbaar aan de wittige snavel en de buikstrepen. De andere heeft een oranje snavel, dat is de Grauwe Gans, welke in Nederland in overvloed leeft en broedt.

Daarnaast vinden een aantal oplettende kinderen een paar gaten in een boomstam. Waar zijn deze nou weer van? Het zijn boorgaatjes van een keversoort. Die legt in zo'n gaatje een eitje en de larve ervan eet zich een weg door het hout. Als ze de popfase gehad hebben, kruipen ze eruit en gaan als grote kever de wereld in.

Vervolgens zien we één van de eerste bloeiers; Speenkruid. We graven hem uit en zoeken voorzichtig naar de wortels. Want Speenkruid is een soort die herkenbaar is aan de "spenen" onder de grond. Het lijkt een beetje op een tepel onder op de buik van een varken. Vandaar ook de benaming ;)

Enmaal door de bebossing heen gelopen komen we aan bij het water en daar wordt ook weer van alles gezien en gevonden. Oude slakkenhuisjes van de Posthoornslak, al iets geurende Watermunt plantjes, spechtenholen en een gek wit bolletje op de stam. Dit is het Zilveren Boomkussen, een paddestoelsoort. Het voelt ook een beetje zacht aan, maar niet te hard duwen want dan scheurt hij open.

Uiteraard worden de limieten opgezocht hoe ver je met de laarzen het water in kan lopen en de nodige stukken dood hout wordt vakkundig uitgepluisd als een soort "unboxing". Want je weet nooit wat je daar in tegenkomt.

We gaan de open vlakte op waar in de verte een klein groepje paarden staat en Kitty vertelt over de verschillende groepen paarden in het gebied. Wat we hier zien is een hengstengroepje die oud genoeg zijn om zelf hun harem te vormen. Tot nu toe hebben ze weinig succes met het winnen van de harten van de merries. Maar in de toekomst zullen ze allemaal hun eigen groep (harem) leiden.

Tussen de bloesem van de Sleedoorn zit een klein vogeltje zijn riedel te fluiten. We horen van alles; vooral de Tjiftjaf met zijn herkenbare zang, maar een vrolijk melodietje komt er triomfantelijk doorheen. De Fitis! Kitty heeft het geluk dat ie er even voor gaat zitten en schiet een prachtig plaatje!

Verderop vindt Jack een soort heupbot van een prooidier, waarvan weten we helaas niet. Het ligt wel vlakbij de dassenburcht waar we netjes omheen lopen. Uiteindelijk struinen de kids weer de waterkant af op zoek naar van alles en komen we met de groep bij een grote omgewaaide Populier. Hier maken we onze groepsfoto en komen we daarna tot de conclusie dat we alweer terug moeten.

Op de terugweg door de bebossing komen we nog Elfenbankjes tegen en wachten we even tot de paarden het pad verlaten waardoor wij terug kunnen naar het bruggetje.

Bedankt allemaal voor deze gezellige tocht en tot de volgende!

Groetjes,

Theo, Kitty, Joep en Bram